

Nr druku.....**616-1**
Projekt Prezydenta Miasta Lublin
z dnia *13.11.2008*
Wpłynęło do Rady Miasta Lublin
dnia.....*13.11.2008*

Uchwała nr.....
Rady Miasta Lublin
z dnia

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 w związku z art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) - Rada Miasta Lublin uchwała co następuje:

§ 1

Odmawia się uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą nr 1641/LIII/2002 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 29 sierpnia 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin - część I wniesionego w dniu 4 września 2008 r. przez Społeczny Komitet Na Rzecz Zmiany MPZP Rejonu Rudnik.

§ 2

Uzasadnienie stanowiska Rady Miasta Lublin stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

prof. nadzw. dr hab. inż. Stanisław Pi

p.o. Zastępcy Dyrektora Wydziału
Architektury, Budownictwa i Urbanistyki

mgr inż. Edward Pomorski

Elżbieta Paciorkowska

radca prawny

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

dr Piotr Dreher

Uzasadnienie

do uchwały w sprawie rozpatrzenia wezwania Społecznego Komitetu Na Rzecz Zmiany MPZP Rejonu Rudnik do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą Nr 1641/LIII/2002 Rady Miasta Lublin z dnia 29 sierpnia 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część I.

W dniu 04 września 2008 roku Społeczny Komitet Na Rzecz Zmiany MPZP Rejonu Rudnik, działając – jak stwierdza – w imieniu i na wniosek społeczności lokalnej dzielnicy Rudnik w Lublinie (brak pełnomocnictw), wystąpił do Przewodniczącego Rady Miasta Lublin z wnioskiem o uchylenie uchwały nr 1641/LIII/2002 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 29 sierpnia 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część I. W uzasadnieniu Wnioskodawcy zarzucili Radzie:

1. niezgodność planszy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zamieszczonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z planszą, którą posługuje się Wydział Architektury, Budownictwa i Urbanistyki (pomimo jednoznacznej opinii biegłej powołanej przez Prezydenta stwierdzającej, że jedyną obowiązującą planszą jest ta umieszczona w dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego, Wydział Architektury nadal – według Wnioskodawców posługuje się planszą nieprawidłową, m. in. dostarczył ją jako załączniki do projektu uchwały nr druku 532-1).
2. liczne błędy planistyczne w części opisowej i graficznej uniemożliwiające realizację inwestycji zgodnie z tym planem, np. drogi.
3. a także, że realizacja tego planu doprowadza do konfliktów społecznych i degradacji prywatnej własności przy milczącej zgodzie Urzędu Miasta Lublin.

Rada Miasta rozważając przedmiotowe wezwanie, badając treść wystąpienia uznała, iż mieści się ono w kategorii wezwania Rady do naruszenia interesu prawnego Wnioskodawców. Ponadto Rada stwierdza, co następuje:

tryb zaskarżania aktów prawa miejscowego (uchwały, zarządzenia) określa art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591). Z treści przywołanego przepisu wynika, że każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Dotrzymanie powyższej procedury stanowi warunek

rozpatrzenia przez Radę Miasta skargi na jej uchwałę, w tym przypadku uchwałę nr 1641/LIII/2002 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 29 sierpnia 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część I. W ramach tej procedury Rada może wezwanie uwzględnić, odrzucić, bądź też pozostawić bez rozpatrzenia. Bezskuteczne wezwanie Rady otwiera Wnioskodawcom drogę do sądowej kontroli jej uchwały.

Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych posiadanie interesu prawnego w postępowaniu administracyjnym oznacza to samo, co ustalenie przepisu powszechnie obowiązującego, na podstawie którego „można skutecznie domagać się czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danej osoby” (por. wyrok NSA z dnia 22 lutego 1984 r., sygn. akt ISA 1748/83 niepublikowany). Interes prawny musi mieć zatem charakter konkretny, bezpośredni. „Związek pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a indywidualną sytuacją skarżącego musi występować już w fazie jej zaskarżania i powodować następstwo w postaci ograniczenia lub pozbawienia konkretnych uprawnień lub nałożenia obowiązków (por. wyrok NSA z dnia 4 września 2001 r., sygn. Akt II SA 1410/01). Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, *jakkolwiek uprawnienie do wniesienia skargi na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym [...] nie jest ograniczone tylko do osób tworzących wspólnotę terytorialną i mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terenie danej gminy, ale obejmuje każdego, kto uważa, że jego interes prawny lub uprawnienie zostało naruszone uchwałą rady lub zarządzeniem wójta gminy*, to skargę do sądu administracyjnego można wnieść w imieniu własnym lub reprezentując grupę mieszkańców, którzy na to wyrażą pisemną zgodę /wyrok NSA z 13 XII 1999 r., IV SA 872/99 (LEX, nr 48223), także NSA z 12 X 2001 r., II SA 138/01 (LEX, nr 55312)/.

Analiza przedmiotowego wniosku wskazuje, że w zakresie podmiotowym nie jest jasno określona legitymacja prawna Społecznego Komitetu Na Rzecz Zmiany MPZP Rejonu Rudnik do reprezentowania określonych podmiotów w związku z naruszeniem uchwałą gminy ich interesów prawnych. Do wniosku Komitetu nie zostały dołączone żadne pełnomocnictwa udzielone przez zainteresowane podmioty składające się na społeczność lokalną dzielnicy Rudnik w Lublinie osobom sygnującym pismo pod egidą Komitetu.

W odniesieniu do zakresu przedmiotowego wniosku należy zauważyć, że nie wskazuje on skonkretyzowanych zarzutów, z których wynikałoby wprost jakie interesy prawne Komitetu lub osób reprezentowanych przez Komitet zostały naruszone. W odniesieniu do punktu pierwszego wniosku, dotyczącego kwestii zasadnego według

punktu widzenia Wnioskodawców uchylenia przez Radę skarżonej uchwały z uwagi na nielegalność załącznika nr 1 – planszy podstawowej (tj. jednego z rysunków planu), należy stwierdzić, iż toczy się w tej sprawie postępowanie wyjaśniające przed organami kontrolnymi. Postępowanie to nie jest zakończone, zaś przywoływana we wniosku opinia nie ma charakteru rozstrzygającego. Należy dodatkowo zauważyć, że w toku postępowania związanego z podjęciem przez Radę Miasta Lublin uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część I, akt ten podlegał kontroli nadzorczej Wojewody, który w wyznaczonym ustawowo czasie nie zakwestionował jego legalności.

W odniesieniu do punktu drugiego, wskazującego na *Liczne błędy planistyczne w części opisowej i graficznej*, które mają negatywny wpływ na możliwości realizacji inwestycji zgodnie z ustaleniami planu, należy podkreślić, że tak sformułowany nie daje podstaw do rozważenia jakie konkretne i czyje interesy prawne zostały naruszone ustaleniami planu. Z treści tego punktu uzasadnienia, nawet w sytuacji ogólnego wskazania na problematykę dróg, nie wynika, aby przedmiot uchwały dotyczył bezpośrednio praw i obowiązków Komitetu chronionych szczególnymi przepisami prawa materialnego, zwłaszcza praw majątkowych, a także nie wynika to w odniesieniu do innych konkretnych podmiotów. Uniemożliwia to Radzie odniesienie się do kwestii naruszeń interesów prawnych ustaleniami planu.

W kwestii punktu trzeciego uzasadnienia należy zauważyć, że w części dotyczy on istotnej problematyki społecznej (jak podkreślają Wnioskodawcy: *Realizacja tego planu doprowadza do konfliktów społecznych*), w części zaś wskazuje na aspekty dotyczące materialnej strony skutków realizacji ustaleń skarżonej uchwały. O ile pierwszy z wymienionych aspektów nie dotyka wprost istoty wezwania Rady do usunięcia naruszenia prawa, bowiem uspokojenie nastrojów może nastąpić dopiero w wyniku podjętych na podstawie wezwania działań samorządu lokalnego, to aspekt drugi mógłby być ważnym elementem rozważań Rady, gdyby nie został sformułowany ogólnikowo, w formie hasłowej, z której nie można wywieść skonkretyzowanych uchybień w zakresie naruszeń prawa materialnego w odniesieniu do konkretnych podmiotów. Taki stan rzeczy także uniemożliwia odniesienie się do skonkretyzowanych kwestii naruszeń prawa ustaleniami przedmiotowej uchwały.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem Wnioskodawców, że samorząd nie dostrzega negatywnych skutków realizacji uchwały nr 1641/LIII/2002 Rady Miejskiej w Lublinie. Sposób reakcji samorządu w tej sprawie, oceniany obecnie przez Wnioskodawców jako zbyt pasywny, musi być mimo wszystko wyważony i konstytucyjny, tj. oparty o prawo

i realizowany w granicach prawa, a podejmowane przez samorząd działania nie mogą przynieść kolejnych negatywnych skutków prawnych, społecznych i ekonomicznych.

Wnioskowane przez Komitet uchylene uchwały nr 1641/LIII/2002 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 29 sierpnia 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin – część I, to nie kwestia szybkiej reakcji samorządu uwiarygodniająca działania tzw. władzy, ale przede wszystkim kwestia reakcji wyważonej, zgodnej z prawem, uwzględniającej tak interesy partykularne, jak i dobro wspólne mieszkańców bowiem, wiąże się z problemem zaistniałych już i przyszłych skutków prawnych, które mogą dotknąć szeroki krąg mieszkańców miasta. Obowiązujący, w wyniku wejścia w życie przedmiotowej uchwały, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dotyczy nie tylko społeczności lokalnej dzielnicy Rudnik, ale także części zachodniego obszaru Lublina. Analizując treść przedmiotowej uchwały, a także skutki prawne zawartych w niej ustaleń, koniecznym jest rozważanie wszystkich konsekwencji oraz przyjęcie optymalnych trybów postępowania w ramach których rysują się, poza procedurą uchylene uchwały, także możliwości uchylene części ustaleń niezgodnych z prawem, dokonania zmiany planu w całości lub w częściach tego wymagających, itd.

Wziąwszy pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że brak podstaw do stwierdzenia, że w przedmiotowej sprawie nastąpiły przesłanki uzasadniające uznanie przez Radę Miasta Lublin wezwania Społecznego Komitetu Na Rzecz Zmiany MPZP Rejonu Rudnik do usunięcia naruszenia prawa Komitetu lub przywołanej we wniosku społeczności lokalnej dzielnicy Rudnik w Lublinie.

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

prof. nadzw. dr hab. inż. Stanisław Fic

p.o. Zastępcy Dyrektora Wydziału
Architektury, Budownictwa i Urbanistyki

mgr inż. Edward Pomorski